

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202073
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619202073.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, proti žalovanej M. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XX, v spore o zaplatenie 518,12 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 510,16 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 339,45 eura od 3. 2. 2018 do zaplatenia a zo sumy 142,12 eura od 23. 1. 2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 18. 7. 2019, sa žalobca domáha voči žalovanej zaplatenia 376 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25. 12. 2017 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 22. 6. 2017 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 420170615, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 400 eur, za celkový úrok vo výške 22,84 % ročne, t. j. 51,20 eura. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu vo výške 451,20 eura uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 37,60 eura. Doposiaľ žalovaná uhradila 75,20 eura. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas svoje povinnosti, v predžalobnej upomienke zo dňa 31. 12. 2017 ju upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 25. 1. 2018 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 24. 12. 2017. Dlžná suma vo výške 376 eur predstavuje rozdiel medzi sumou 451,20 eura, ktorú sa žalovaná v zmluve zaviazala zaplatiť a sumou vo výške 75,20 eura, ktorá bola žalovanou zaplatená. Dňa 22. 6. 2017 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke číslo 4201741133, na základe ktorej jej poskytol účelovú pôžičku na úhradu kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy číslo 172696 vo výške 199 eur. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas svoje povinnosti, v predžalobnej upomienke zo dňa 31. 12. 2017 ju upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 25. 1. 2018 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 24. 12. 2017. Dlžná suma vo výške 142,12 eura predstavuje rozdiel medzi sumou 199 eur, ktorá bola žalovanej poskytnutá a sumou vo výške 56,88 eura, ktorá bola žalovanou zaplatená.

2. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bola na to vyzvaná uznesením zo dňa 23. 9. 2019, ktoré, spolu s podanou žalobou, prevzala dňa 8. 10. 2019.

3. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariadil, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 25. 10. 2019, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 25. 10. 2019, zveseným dňa 12. 11. 2019, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 22. 6. 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 420176615, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 400 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s celkovým úrokom vo výške 22,84 % ročne, spolu 451,20 eura, zaplatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 37,60 eura, so splatnosťou k 22. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 27,04 %, priemerná hodnota RPMN 20,11 %. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dojednaný na deň 22. 6. 2018. Podľa čl. II. ods. 3 zmluvy, veriteľ mal právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Dňa 31. 12. 2017 žalobca predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy po lehote splatnosti vo výške 173,24 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, uplatní si po uplynutí 15 dňovej lehoty právo na zaplatenie celej pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dňa 25. 1. 2018 oznámil žalobca žalovanej, že dlh bol ku dňu 24. 12. 2017 zosplatený a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 433,09 eura v lehote 5 dní od doručenia upomienky. Podľa amortizačnej tabuľky, vykonala žalovaná úhrady na istinu v celkovej výške 60,55 eura a na úroky v celkovej výške 14,65 eura.

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 22. 6. 2017 zmluvu o pôžičke číslo 4201741133, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 199 eur na financovanie členstva ŠTART, na základe kúpnej zmluvy číslo 172696, uzatvorenej s predávajúcim, spoločnosťou EduHouse, a. s. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala pôžičku splatiť v 7 mesačných splátkach vo výške 28,43 eura, so splatnosťou splátok k 22. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Podľa čl. IV. ods. 1 zmluvy, veriteľ mal právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Dňa 31. 12. 2017 žalobca predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy po lehote splatnosti vo výške 113,70 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, uplatní si po uplynutí 15 dňovej lehoty právo na zaplatenie celej pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dňa 25. 1. 2018 oznámil žalobca žalovanej, že dlh bol ku dňu 24. 12. 2017 zosplatený a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 142,12 eura v lehote 5 dní od doručenia upomienky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv medzi stranami sporu, t. j. k 22. 6. 2017 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníka uzatvorili zmluvu o úvere číslo 420176615, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 400 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver, spolu s dojednaným úrokom, splatiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si žalobca právo žiadať zaplatenie

celého úveru. Oprávnenie žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku II. ods. 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornená 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 2. 2. 2018, prihliadajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (25. 1. 2018) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), uplynutím 5 dní na plnenie určených v oznámení žalobcom. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 420176615 sumu 368,04 eura, pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 339,45 eura (rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 400 eur a výškou úhrad žalovanej, započítaných podľa amortizačnej tabuľky na istinu, vo výške 60,55 eura) a dlžných úrokov vo výške 28,59 eura (celková suma úrokov zo splátok splatných k 22. 1. 2018 vo výške 40,91 eura + 22,84 % ročne zo sumy dlžnej istiny 339,45 eura od 23. 1. 2018 do predčasnej splatnosti úveru dňa 2. 2. 2018 vo výške 2,33 eura, spolu 43,24 eura, po odpočítaní úhrad žalovanej na úroky, zistenej z amortizačnej tabuľky, v sume 14,65 eura). V zostávajúcej časti, t. j. o zaplatenie 7,96 eura, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

21. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, t. j. dňom 3. 2. 2018. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, od 3. 2. 2018 do zaplatenia, z priznanej sumy istiny, t. j. zo sumy 339,45 eura a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z nezaplatennej istiny, t. j. nie z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018).

22. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd tiež preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o pôžičke číslo 4201741133, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 199 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a to o viazanom spotrebiteľskom úvere, nakoľko spotrebiteľský úver bol poskytnutý výhradne na financovanie kúpy konkrétneho tovaru (členstvo Štart). Zmluvné strany si nedojednali za poskytnutie úveru povinnosť žalovanej zaplatiť úrok. Keďže žalovaná bola povinná úver splatiť v 7 splátkach, so splatnosťou prvej splátky dňa 22. 7. 2017, k splatnosti úveru došlo dňom 22. 1. 2018. Preto nemohlo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru na základe oznámenia zo dňa 25. 1. 2018 (keďže úver bol už v tom čase splatný). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 4201741133 sumu 142,12 eura, predstavujúcu rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 199 eur a výškou úhrad žalovanej, ktorá nebola medzi stranami sporná, v sume 56,88 eura.

23. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom

nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky, t. j. dňom 23. 1. 2018. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od 23. 1. 2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z meškania podľa občianskoprávných predpisov, z dlžnej sumy 142,12 eura a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol.

24. Súd spolu uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 510,16 eura, a to zo zmluvy číslo 420176615 368,04 eura a zo zmluvy číslo 4201741133 142,12 eura.

25. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v spore predstavoval 510,16 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 98,5 %, jeho neúspech 7,96 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 1,5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 97 % (98,5 % - 1,5 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.